

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
(๓) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง)
(๔) แก้ไขให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในฐานะนายจ้างของลูกจ้างของผู้รับเหมาค่าแรง และตัดหลักการที่ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่นายจ้างมาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๖)
(๕) แก้ไขให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เสื่อนไข และอัตราในการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และอัตราค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖)
(๖) แก้ไขอัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการจ่ายค่าทดแทนรายเดือน การรับค่าทดแทน การจ่ายค่าทดแทน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้างซึ่งต้องพยายามได้รับค่าทดแทนครบตามสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔)
(๗) แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการบัญชี รวมทั้งแก้ไขข้อหน่วยงานให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)
(๘) กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน แก้ไขหลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และแก้ไขการพัฒนาจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง)
(๙) กำหนดให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานประกันสังคมเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ และกำหนดให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุกรของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๔๐ (๓) และมาตรา ๔๓)

- (๑๐) แก้ไขหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง หลักเกณฑ์การแจ้งการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน และเพิ่มเติมอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการค้นสถานที่หรือยานพาหนะโดยมีเหตุอันควร เชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๗)
- (๑๑) แก้ไขบทบัญญัติอำนาจกระทรวงแรงงานในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมบทที่นายจ้างต้องจ่ายตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ วรรคสาม)
- (๑๒) แก้ไขอัตราเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมบทหรือจ่ายไม่ครบจำนวน และให้รัฐมนตรี มีอำนาจประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่มได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)
- (๑๓) แก้ไขบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการ ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้าง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดี ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าพื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่ม กรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมบทหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียน นายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน สมควร แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้าง มีประสิทธิภาพและให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙
ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา^{เป็นต้นไป}

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการ
หรือลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ

(๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

(๕) นายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศไทยและส่งลูกจ้างไปประจำทำงานในต่างประเทศ เฉพาะลูกจ้างที่
ไปประจำทำงานที่ต่างประเทศ

(๖) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สูญเสียสมรรถภาพ” และคำว่า “เงินทดแทน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“ “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียสมรรถภาพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์ประกาศกำหนด ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอคำสั่งแต่งตั้งต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้นแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงาน หรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทดสอบนี้ หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการกรณีเช่นว่านั้น ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ”

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้างให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตราย หรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และไม่เกินอัตรา ที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ”

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและร้อยละของการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานตามระยะเวลาการจ่ายที่สำนักงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่สำนักงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือนสำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตาย หรือสูญหายมีกำหนดสิบปี หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวนค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดและไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) และต่อมากลับจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิ์ดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ์ แต่ทั้งนี้ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในราวดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎหมายแรงงานได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายใต้หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสืบไปปฏิทิน ให้สำนักงานเสนอจัดการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจสอบแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรคสี่ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“คณะกรรมการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกฤตหรือจิตพิการเมื่อไหร่ก็ตามที่ไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐ หรือสถานประกอบกิจการของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือมีประโยชน์ได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญาหรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรคหนึ่งของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรคสาม มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรคสามและวรคสี่ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้คณะกรรมการตามวรคหนึ่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคนและเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๓๑/๑ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นต่อกระทรวงแรงงานและสำนักงานในการดำเนินการตามมาตรา ๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเดิม ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและห้องที่ท่านายจ้างต้องจ่ายเงินสมบท

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมบทตามวรรคหนึ่ง ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมบทตามระเบียบที่เลขาริการกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมบท

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมบทเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบที่เลขาริการกำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมบทตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมบทภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมบทไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่ายให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมบทที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมบท ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมบทที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีสถานการณ์พิเศษอย่างอื่นอันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมบทได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีโดยข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมีอำนาจจากออกประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดก็ได้”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ ตามระเบียบที่ เอกธิกิจกรรมกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ ตามระเบียบที่ เอกธิกิจกรรมกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่างซึ่งมีเช่นนายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๔) คันสถานที่หรือyanพานะใดๆ ที่มีข้อสงสัยโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้าง ซึ่งไม่นำส่งเงินสมบทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำในระหว่างเวลาทำการหรือ ในระหว่างเวลาพработอาทิตย์ขึ้นถึงพработอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในระหว่างเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ จะกระทำการใดๆ

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล ตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๙ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ โดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

- (๑) เลขาธิการ หรือผู้ชี้งเลขาริการมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ชี้งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบทหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสามให้ดำเนินคดีต่อไป”

มาตรา ๒๗ ผู้ได้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด หรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุด ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าว นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๒๘ ความในมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งยังมิได้จ่ายเงินสมบทหรือจ่ายยังไม่ครบจำนวน ที่จะต้องจ่ายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี